Свічечко каштанова, тремтлива,
Ям; ти мені світиш уночі!
Над твоїм пірамідальним дивом
Цілий світ захоплено мовчить.

Свічечко каштанова, травнева,
Як змогла ти на вітрах зрости?
Присвіти цьому ясному дневі,
Ти красою дневі присвіти.

Хай на себе дивиться у люстро
Всіх віків і всіх тисячоліть...
Чи ж дозволить мудрочоле людство
Так за безцінь в мить одну згоріть?

Ти устань, тремтлива, проти смерті
Сяйвом неподоланим світань...
Тільки у нейтронній круговерті
Людству
поминальною
не стань.